noget Møde; men iøvrigt vil jeg gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at jeg anseer det for sandsynligt, at der i næste Uge vil blive afholdt Møde om Onsdagen. Næste Møde afholdes saaledes førstkommende Torsdag Middag Kl. 11, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Beslutning om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer i Anledning af Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. v.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Retningen af den sydjydske Jernbane.

Mødet hævet Kl. 5½.

Fire og Fyrgetyvende Møde.

Torsdagen den 10de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der igaar Formiddag paa de Herrers Pladser er omdeelt „Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selvetendom", saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Beslutning om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer i Anledning af Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. v."

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1975—76).

Formanden: Det vil erindres, at denne 1ste Behandling af Forslaget foregaaer efter Reglerne for et Lovforslags 1ste Behandling. — Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Ville: Den vigtige Lov „om Afløsningen af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger og om Bemyndigelse for Regjeringen til Afhændelse af en Deel af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland" knytter sig til den høitærede Krigsministers første parlamentariske Optræden; den har vandret Livet igjennem og fraet Mærkedag jamnen med det betydeligste Arbeide, som skyldes den høitærede Krigsminister, nemlig selve Hærloven. Det er en Lov, som har kostet ikke ringe Arbeide, og som i Rigsdagen blev ledet hen i en nogen anden Retning end den, Regjeringen oprindelig havde paatænkt. Imidlertid fluttede Ministeren sig dertil, og det lykkedes at føre Loven igjennem i forholdsviis kort Tid, ligesom dens senere Udførelse ogsaa er paaskyndet med Hurtighed. Det kan nu ikke have været Meningen, at da Rigsdagen var færdig med denne Lovs Vedtagelse, dermed al videre Control med Sagen skulde være given ud af Rigsdagens Haand. Det er ganske udtrykkeligt blevet udtalt, at det maatte forudsættes, at Krigsministeren og Regjeringen i det Hele vilde senere lade tilflyde Thinget og Rigsdagen i det Hele nogen Meddelelse om, hvad der var gjort for at føre Loven praktisk igjennem. Det er altsaa ikke nogen blot og bar Høflighed, der er viist Rigsdagen, naar den høitærede Krigsminister har efter 25 Dages Forløb forelagt os den Indberetning, til hvis Forelæggelse Hans Majestæt Kongen under 4de Januar d. A. havde givet sit Samtykke; det er kun Opfyldelsen af en Forudsætning, som dengang er udtalt under Forhandlingerne og ikke fra Ministerens Side mødte, eller ret vel kunde tænkes at møde nogen Indsigelse. Sagen er saa stor og vigtig, den angaaer saa store Interesser og spiller allerede fra det finantsielle Standpunkt saa stor en Rolle, at det er naturligt, at Rigsdagen maa ønske at komme noget nærmere ind paa den hele Sags Prøvelse.